

POSUDEK

oponenta diplomové práce Miroslava Chupáče na téma „Obnova řízení“

Předmětná práce je zpracována v rozsahu 77 stran na zajímavou a dá se říci i aktuální problematiku. K systematické práci, kterou autor rozdělil do šesti částí – včetně úvah de lege ferenda, nemám podstatnějších připomínek. Diskutabilní může být postup autora, když zařadil do diplomové práce obecnou charakteristiku základních zásad trestního řízení (s. 16 – 25). To však nepovažuji za vadu práce. Problematika obnovy řízení je rozpracována v rozsahu 30 stran (s. 31 až 61). Autor do své práce vhodně zařadil byť stručnou charakteristiku mimořádných opravných prostředků – dovolání a stížnost pro porušení zákona.

Při zpracování práce autor vycházel nejen z popisné metody, ale rovněž i z dalších vědeckých metod (analýzy, syntézy, aj.).

Stěžejní část diplomové práce je v podstatě pod bodem 4 – obnova řízení. Zde autor charakterizuje účel obnovy řízení, důvody obnovy, zabývá se rovněž dalšími otázkami, jako například osobami oprávněnými podat návrh na obnovu řízení, řízení po povolení obnovy, přípustností důkazů a dalšími souvisejícími problémy. Autor správně uvádí, že obnova předpokládá vždy, že původní řízení, které bude provedeno po povolení obnovy, se z hlediska totožnosti skutku týká téhož skutku a téže osoby. Neopomíná, že obnovu lze povolit jen na návrh oprávněné osoby. Nelze ji tedy povolit z tzv. „moci úřední“. V neprospěch obviněného může návrh na povolení obnovy podat pouze státní zástupce (§ 280 odst. 2 tr. řádu). Autor v podstatě správně uvádí, že relevantním důvodem, na jehož základě je možno podat návrh na povolení obnovy řízení je i tzv. „opomenutý důkaz“, který je podle názoru autora možno subsumovat pod kategorii „nové důkazy“. Autor v této souvislosti vhodně uvádí nálezy Ústavního soudu, přestože se týkají věcí z občanskoprávního sporu. S tím lze zřejmě souhlasit. Správně aplikuje zásadu „iura novit curia“.

Provedený rozbor předmětu diplomové práce „Obnova „řízení““ prokazuje, že autor práce si osvojil nejen vědecké základy stanovené pro zpracování prací tohoto druhu, ale že rovněž má velmi dobrý přehled o uvedené problematice.

Zajímavé jsou, mimo jiné, i názory autora z hlediska de lege ferenda. Zřejmě lze přisvědčit názoru autora práce, že dosavadní právní úprava nevylučuje, aby návrh na projednání obnovy řízení projednal senát ve stejném personálním složení, jako projednával obžalobu (otázka nepodjatosti senátu). Tr. řád by měl výslovně tuto otázku upravit a vyloučit, aby soud postupoval ve věci jak uvedeno shora. Autor upozorňuje i na další praktické problémy, jejich řešení navrhuje.

Diplomová práce je zpracována přehledným způsobem a splňuje rovněž i formální náležitosti diplomové práce. Prokazuje, že autor práce se velmi dobře v problematice orientuje a zvláště oceňuji jeho snahu o zaujímání vlastního stanoviska.

Celkově lze práci hodnotit jako velmi zdařilou, autor se v podstatě vypořádal se všemi podstatnými aspekty právní úpravy obnovy řízení.

K práci je přiložen obsáhlý seznam použité literatury, včetně literatury zahraniční, který považuji za dostatečný.

Podle úrovně diplomové práce je možno uvažovat o klasifikaci 1).

Praha 4. května 2016

Oponent diplomové práce:

Doc. JUDr. František Novotný, CSc.

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právníká
Katedra trestního práva